

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica a 17-a după Rusalii (a Canaanencei)

Evangelhia duminicii
Matei 15, 21-28

În vremea aceea a venit Iisus în părțile Tirului și ale Sidonului. Și, iată, o femeie canaanencă, din acele ținuturi, ieșind striga, zicând: Miluiește-mă, Doamne, Fiul lui David! Fiica mea este rău chinată de diavol. Iisus însă nu i-a răspuns niciun cuvânt; și, apropiindu-se, ucenicii Lui Îl rugau, zicând: Dă-i drumul, că strigă în urma noastră. Iar El, răspunzând, a zis: Nu sunt trimis decât către oile cele pierdute ale casei lui Israel. Iar ea, venind, s-a închinat Lui, zicând: Doamne, ajută-mă! El însă, răspunzând, i-a zis: Nu este bine să iei pâinea copiilor și s-o arunci câinilor. Dar ea a zis: Da, Doamne, dar și câinii mănâncă din fărâmiturile ce cad de la masa stăpânilor lor. Atunci, răspunzând, Iisus i-a zis: O, femeie, mare este credința ta; fie ție după cum voiești! Și s-a tămăduit fiica ei din ceasul acela.

Astăzi aleasa Maică merge de la Betleem la Ierusalim, iar dumnezeiescul Prunc Iisus în brațele ei ca un nor ușor este purtat. Iar noi, nevrednicii, întâmpinând pe Împăratul Slavei și pe Maica Fecioară Preasfântă, împreună cu bătrânul Simeon cântăm celei binecuvântate: Vino, Precurată, Domnul este cu Tine și prin Tine împreună cu noi!

Preasfânta Fecioară pe sine s-a văzut fiind curată după Nașterea lui Iisus și nu i-a trebuit curățire, pentru că Hristos a trecut precum o rază de soare printr-un diamant, nesticând curăția feciorească a Precuratei Maicii Sale. Totuși, fiind smerită și nemândrindu-se de neprihănirea curăției Sale, atunci când s-au împlinit zilele legiuite de curățire, a plecat de la Betleem, împreună cu Sfântul Iosif, logodnicul, și au adus pe dumnezeiescul Prunc, la Ierusalim, înaintea Domnului și împreună I-au cântat cu bucurie: Aliluia!

Condace din Acatistul Întâmpinării Domnului

Apariție neîntreruptă
din anul 2002.
Pe site-ul
parohiatomacozma.ro
găsiți Arhiva completă

Azi, 2 februarie:
Întâmpinarea Domnului

Sărbătoarea Întâmpinării Domnului, începând cu anul 1992, a fost declarată și Zi internațională a Tineretului Ortodox, în cadrul celei de a 14-a Adunări Generale a Syndesmos – Organizația Mondială a Tineretului Ortodox. Sărbătoarea a primit atunci binecuvântarea Patriarhului Ecumenic Bartolomeu și a mai multor întâistătători de Biserici Ortodoxe locale. *Syndesmos* a apărut în 1953 în Paris, la inițiativa unui grup de tineri teologi din Franța, Finlanda și Grecia.

La nivel național, tineretul ortodox român este organizat în jurul marilor centre universitare prin filialele ASCOR (Asociația Studenților Creștin-Ortodoxi Români), dar și prin organizațiile ATOR (Asociația Tineretului Ortodox Român) sau diferite alte grupuri parohiale sau ale instituțiilor de învățământ teologic. Începând cu anul 2014, în România are loc anual Întâlnirea Internațională a Tinerilor Ortodoxi (ITO), iar din anul 2019, Întâlnirea Tinerilor Ortodoxi din Moldova (ITOM).

Între 12 și 16 ani, adolescenții au nevoie de mai multă atenție în educația duhovnicească

În educația duhovnicească este important să avem la-ndemână un material interesant. Mai putem să povestim cu propriile cuvinte despre praznicul din acea zi ori despre viața sfântului zilei. Ori putem să alegem broșuri interesante pentru copii. Din fericire, astăzi putem afla o mulțime de **cărți și filme ortodoxe**. Este greu să ne închipuim, însă, că la vârsta adolescenței copiii vor dori să citească *Scara* ori *Cuvintele arvei Dorotei*. **La această vârstă este important ca interesul adolescentului pentru Biserică să nu se stingă și, de aceea, este nevoie să ne ostenim în acest sens.** Când am predat „Bazele culturii ortodoxe” la școală, am purtat convorbiri cu elevii despre filmele folosite. De pildă, le-am prezentat copiilor filmul *Quo Vadis* după romanul cu același titlu al lui Sienkiewicz și apoi am vorbit cu ei despre eroismul martirilor.

Adolescenții încetează să mai meargă la biserică pentru că părinții lor nu acordă creșterii și educației duhovnicești destulă atenție. Ei îl duc pe copilul de patru ani la **Împărtășanie**, la șapte ani îl duc la spovedanie – și cred că aceasta este îndeajuns. Însă, **între 12 și 16 ani, copiii au nevoie de ceva mai mult.** Doar atunci ei vor rămâne în Biserică, când viața Bisericii va prezenta pentru aceștia un interes real. De aceea, e nevoie ca în convorbirile părinților și cărțile propuse să vină în sprijinul părtașiei adolescentului cu Biserica și acesta să se simtă implicat în viața parohială.

(*Cum să ne purtăm cu fiica adolescentă – Sfaturi pentru părinți*, traducere din limba rusă de Gheorghita Ciocoi, Editura de Suflet, București, pp. 103-104)

Atenție la cuvintele pe care le folosești atunci când copilul te supără

De la faptul că atmosfera în care au fost crescuți a fost una dominată de răceală, nemulțumiri, reproșuri, certuri etc. De la faptul că părinții le-au spus pe parcursul copilăriei și probabil și mai târziu, când deveniseră adulți, „vorbe părintești” de genul:

- Eu te-am făcut, eu te omor.
- Bătaia e ruptă din rai.
- Unde dă mama (tata)... crește.
- Nu știi câte sacrificii am făcut pentru tine și cât m-am chinuit ca să te cresc.
- Trebuie să mă ascuți, să faci ce spun eu, pentru că sunt mama ta.
- Trebuie să-mi spui tot, să nu-mi ascunzi nimic, pentru că sunt tatăl tău.

Bieții copii, auzind toate acestea zilnic sau aproape zilnic, ajung să creadă că tot ce simt ei, toate pornirile lor sunt greșite, din moment ce mama (sau tata) spune așa ceva. **Câtă tristețe și câtă spaimă năvălesc în sufletul unui copilăș atunci când aude de la chiar părinții săi că din cauza lui, mama sau tata sau amândoi se chinuie și suferă?**

Oare câți părinți înțeleg cât rău le fac copiilor lor, terorizându-i astfel? Aruncându-le așa cuvinte grele! Cerându-le ascultare orbească (ce contează ce dorințe sau înclinații au copiii...), cerându-le să nu aibă nici un fel de secrete sau de intimitate, ori amenințându-i cu una sau cu alta: de la „*Moș Crăciun nu-ți va mai aduce nici o jucărie*” și „*Vine Bau-Bau să te mănânce...*”, la „*Nu te las să ieși din casă o săptămână...*”. Sau, în cazul copiilor mai mari ori deveniți adulți, „*Mă sinucid și o să mă ai pe conștiință*”. Părinții sunt foarte inventivi în materie de amenințări și pedepse la adresa copiilor lor. Toată această **agresiune psihică exercitată asupra copiilor** este considerată de părinții care o practică drept **autoritate părintească**, ceea ce reprezintă o mare eroare.

Dimpotrivă, copiii trebuie să știe că nu există Bau-Bau; că Moș Crăciun vine pentru fiecare copil în parte, pentru că îi iubește pe toți necondiționat; că ei, copiii, beneficiază de securitate maximă în propria casă și în preajma părinților, care nu-i vor abandona pentru nimic în lume, nici măcar pentru o secundă și nici măcar în glumă. Trebuie să știe că ei le aduc părinților numai fericire și bucurii și nicidecum vreo nenorocire sau boală! (Am auzit, de asemenea, de nenumărate ori, părinți spunându-le propriilor

copii: *Mă îmbolnăvești de nervi!*) **Părinții nu le fac rău copiilor lor cu intenție.** Ei sunt convinși că fac bine ceea ce fac. Mai ales că, în jurul lor, majoritatea procedează cam la fel cu copiii, cam același limbaj, cam aceleași atitudini.

Părinții le fac rău copiilor lor din neștiință, din nepricepere, din neglijență sau de teama nefondată că își pierd autoritatea. Sau uneori dintr-o incapacitate sau jenă de a își da pe față iubirea, de a și-o manifesta liber, fără ezitări. Din fericire, când un părinte își dă seama că greșește față de copilul său, **el poate decide să facă o schimbare**, poate alege să aplice un alt mod de educare, bazat pe blândețe, toleranță, respect. Dacă părintele a decis această schimbare, din acel moment copilul său va avea o altă viață, va fi un copil fericit și, peste ani, un adult fericit.

(*Michiela Poenaru, Eu te-am făcut, eu te omor*, Editura Coresi, pp. 26-30)

O zi altfel din săptămâna „Școala Altfel”

Ziua de marți 28 ianuarie a fost o zi specială pentru elevii clasei a V-a B de la Liceul Informatic „Grigore Moisil” din Iași. Cu acordul părinților și coordonați de doamna Prof. Țuțui Violeta, pregătiți încă din ajun cum se cuvine, au venit în vizită la Biserica Toma Cozma, cu un scop determinat: Spovedania și primirea Sfintei Împărtășanii.

Momentul spiritual a debutat cu o cateheză susținută

de Pr. Paroh Mihai Mărgineanu, care a oferit copiilor informații despre istoria acestei biserici, mai multe repere privind învățătura de credință, dar și argumente pentru viața creștină autentică. Dialogul purtat cu acest prilej a pus în evidență atenția și interesul cu care copiii privesc manifestarea religioasă personală.

A urmat apoi Taina Sfintei Spovedanii, în timpul căreia elevii au citit, pe rând, acatiste și rugăciuni la ștrană, la final primind Sfânta Împărtășanie.

La încheierea vizitei, Pr. Paroh a oferit copiilor dulciuri, iconițe plastificate și câte o cârticică cu istoricul Bisericii Toma Cozma.

Ca ecou al acestei activități, parohia a primit următorul mesaj:

„Cu inimile pline de recunoștință, elevii clasei a V-a B de la Liceul Teoretic de Informatică „Grigore Moisil” Iași, împreună cu doamna profesor de religie Țuțui

Violeta, doresc să transmită un sincer „Mulțumesc” părintelui Mărgineanu de la Biserica Toma Cozma din Iași pentru căldura, răbdarea și îndrumarea spirituală oferită în cadrul spovedaniei și împărtășirii.

Această experiență a fost una profundă, un moment de liniște și reflecție, în care noi, elevii, am simțit bucuria iertării și a apropierii de Dumnezeu. Iată mai jos câteva mărturii ale colegilor noștri, care exprimă în cuvinte această trăire unică:

- „M-am simțit mai ușor, ca și cum aș fi lăsat în urmă tot ce mă apăsa.”
- „Părintele a avut o voce blândă și m-a făcut să înțeleg cât de importantă este iertarea.”
- „A fost o experiență specială, am simțit că Dumnezeu e aproape de mine.”
- „Mi-am pus sufletul în mâinile Lui și am plecat de acolo cu o mare liniște în inimă.”
- „Vizita de azi, la Biserica Toma Cozma, mi-a lăsat o impresie deosebit de frumoasă. Încă de la intrare am fost înconjurată de atmosfera liniștitoare și mirosul plăcut de tămâie. Licărul lumânărilor arzând se oglindea în icoane. Părintele cu vocea sa blândă ne-a întâmpinat cu plăcere și vorbele sale pline de har ne-au lăsat muți de uimire. Chiar dacă am vizitat mai multe biserici, aici am fost plăcut impresionată, iar

faptul că am fost împreună cu colegii a adăugat o notă aparte. Mi-a plăcut mult această vizită, de aceea mi-aș dori ca în viitor să mai repetăm această experiență.” (Bianca-Teodora Anton)

Mulțumim părintelui Mărgineanu pentru cuvintele de încurajare, binecuvântare și căldura sufletească oferită fiecărui copil. Ne-a învățat că Dumnezeu este iubire și că prin credință și sinceritate putem găsi întotdeauna drumul cel bun.

Această zi va rămâne în sufletele noastre ca un moment de lumină și apropiere de Dumnezeu, iar noi, elevii clasei a V-a B, ne dorim să păstrăm mereu în inimă lecția iubirii și a iertării primită astăzi. De asemenea, îi mulțumim din suflet doamnei profesor de religie, Țuțui Violeta, pentru dragostea, răbdarea și grija cu care ne călăuzește pe calea credinței. Prin îndrumarea sa, am înțeles mai bine ce înseamnă să fim mai buni, mai toleranți și mai apropiați de Dumnezeu.

Publicație editată de Parohia TOMA COZMA,
ISSN 2067 - 8274
Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax: 0232 211 273
Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844 (Coordonator principal)
Preot coslujitor Florin Aurel Călugăru, tel. 0752 900 697
Voluntari:
*Relații Publice: tel. 0741 706 602, Vasilica Onofrei
*Administratori site parohie/pagină facebook:
Costel Dumitru, Alexandru Losonczy, Vasilica Onofrei
* Alte activități: Paul Sârbu, Irina Coman, Valentin Burlacu
www.parohiatomacozma.ro,
parohiatomacozma@gmail.com

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO95 BTRL RONC RT06 6735 6201, Banca Transilvania, CIF: 11198095.

Vizitați-ne pe

facebook

Biserica Toma Cozma

Program liturgic

Duminică, 2 februarie,

- **8.00** Utrenia, Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie

-**17.00** Paraclisul Maicii Domnului

Vineri, 7 februarie

- **17.00** Taina Sf Maslu

•**Sâmbătă, 8 februarie,**

-**7.00** Utrenia, Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie, urmată de Pomenirea morților

Vremelnica sexualitate și rostul ei (III)

Din perspectiva luptei cu patima trupească, se crede că le este mai greu celor din cinul monahal, decât celor căsătoriți. Cei din urmă tot ar mai avea, chiar respectând posturile, momente în care mai pot scăpa de „*tensiunea sexuală*”. Dar lucrurile pot fi văzute și din alt punct de vedere, prin analogie cu înfrânarea pântecelui. Uneori, poate fi mai ușor a ține un post aspru, fără să mănânci nimic, decât a gusta câteva ceva, însă mereu până la limita sațiului. Cei căsătoriți, respectând posturile și celelalte momente în care nu pot avea relații trupești, au o lucrare ascetică cu nimic mai ușoară decât a celor ce nu au parte deloc de mângâierile trupești ale căsniciei.

În orice caz, fecioria nu este doar lucrarea monahilor și a celor necăsătoriți, ea nu este sinonimă cu absența „vieții sexuale”. Fecioria, ca desăvârșire duhovnicească și unire deplină cu Dumnezeu, este o stare către care sunt chemați și cei căsătoriți. Căci, în Împărăția Cerurilor, oamenii „*nici nu se mai însoară, nici nu se mai mărită, ci sunt ca îngerii din Ceruri*” (Marcu 12, 25). Iar căsătoria, incluzând sexualitatea, este o cale către Împărăție. Prin har dumnezeiesc, se potolească pornirile trupești, iar atracția dintre soți se spiritualizează tot mai mult. Despătimirea este deplină atunci când, în viața de cuplu, își face loc dumnezeiasca tandrețe: „*Tandrețea este un cuvânt asupra căruia trebuie să ne aplecăm cu foarte mare atenție, dintr-un motiv precis: își păstrează neștirbit proprietatea. Dumnezeu a păstrat cuvântul acesta în chip miraculos, ca pe cei șapte tineri din Efes, pentru a da mărturie la acest sfârșit al veacurilor de halul în care am ajuns să-i dezintegrăm semantic suratele (iubire și dragoste)*” (Monahul Daniel Cornea, *Sexualitatea. O privire din tinda Bisericii*, Editura Christiana, București, 2018, p. 61).

Atunci când sexualitatea nu este asumată ca asceză, ea devine tiranică. Sunt cupluri, chiar și cununate care, având relații trupești dezordonate, se plâng de plictiseală sau rutină. De aici se poate ajunge la împreunări împotriva firii, apoi la perversiuni, la nevoia de „stimulente” pornografice sau de altă natură. Nu puțini sunt cei ce caută alți „parteneri de sex” care „să-i satisfacă”, comițând astfel adulter. Ca să nu mai vorbim despre modalități mai radicale și mai perverse de „stimulare sexuală”, precum *ménage à trois* sau *swinging*. Se întâmplă același fenomen ca în cazul unei adicții: pentru a obține aceeași plăcere, trebuie crescută doza sau frecvența; ori să se „prizeze” ceva diferit, mai puternic. O astfel de sexualitate coboară pe om cu mult mai jos decât nivelul la care sunt animalele. Și niciodată nu va aduce cuiva vreo împlinire, în sensul total al cuvântului. După cum diferitele tehnici yoga, de așa-zisă „sublimare” a energiei sexuale, nu pot fi decât sterile în plan spiritual. Acolo unde ținta nu este unirea cu Dumnezeu – dar mergând pe Calea pe care El Însuși ne-a arătat-o – nu putem vorbi decât despre eșec, neîmplinire și suferință. (Pr. Constantin Sturzu, sursa: doxologia.ro)